

ת"פ 2094/03/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פלוני (עציר)-בעצמו [ויעוד חזותי]

בית משפט השלום בבאר שבע

08 ספטמבר 2020

ת"פ 2094-03-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא
המאשימה מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד חן יבין

נגד
הנאשם

פלוני (עציר)-בעצמו [ויעוד חזותי]
ע"י ב"כ עו"ד אלין אלקרינאוי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ההרשעה ונסיבות המקרה

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין תשל"ז - 1977 [להלן: "**חוק העונשין**"].
2. כתב האישום המתוקן מגולל אירוע נמשך שהחל בחצות 18.2.2020 בבית בני הזוג כאשר בשעה שבת זוגו של הנאשם [להלן: "**המתלוננת**" או "**נפגעת העבירה**"] ישנה, חבט הנאשם בפניה באמצעות אגרופיו תוך שהוא צועק עליה מדוע הלכה לחנות לקנות מוצרים. המתלוננת הצליחה להימלט מהנאשם ולצאת מהבית אך הנאשם רדף אחריה, תפס אותה בשערה, גרר אותה על הרצפה והכה אותה בגבה באמצעות מוט ברזל. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש בפנים ובכתף.
3. יצוין כי תחילה כפר הנאשם במעשים שיוחסו לו בכתב האישום, ונקבעה תכנית משפט, אולם בישיבת התזכורת בטרם ישיבת ההוכחות הודיעו הצדדים על הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ללא הסכמה עונשית ונקבע מועד נפרד לטיעונים לעונש.

תמצית הטיעונים לעונש

4. תמצית ראיות וטיעוני ב"כ המאשימה לעונש:
המאשימה הגישה כראיות לעונש את הרישום הפלילי של הנאשם [ת/1], את תמונות החבלה [ת/2], תעודה רפואית [ת/3] וכן טיעונים לעונש בכתב [ת/4].
בטיעוניה לעונש, פירטה המאשימה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, את הצורך להוקיע את

עמוד 1

עבירות אלימות ולתת ביטוי למידת האשם הגבוהה ולעצמת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הקונקרטי. נטען כי נעשה שימוש בנשק קר וכי המעשה של גרירת המתלוננת באמצעות שערות ראשה הינו מעשה משפיל והוא גם פגע משמעותית בכבודה, והכל תוך ניצול פער ביחסי הכוחות. המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 14 ל-28 חודשי מאסר בפועל.

בתוך המתחם, טענה המאשימה שאין נקודות זכות שיהיה בהן כדי להקל בעונשו של הנאשם, אין הליכי שיקום המצדיקים חריגה וזאת בהעדר תסקיר ואין זו הפעם הראשונה שהנאשם עומד לדין גם אם אין בעברו הרשעה בעבירות אלימות.

המאשימה עתרה לקבוע עמדה עקרונית ביחס לאלימות כלפי נשים, בוודאי מבלי שקדמה לה התגרות מוקדמת ועתרה לגזור את דינו של הנאשם לעונש מאסר בפועל בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו. עוד עתרה המאשימה לגזור על הנאשם מאסר על תנאי משמעותי לצורך הרתעה וכן פיצוי משמעותי והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.

5. תמצית טיעוני הסיגור לעונש:

הסיגור הגיש אסופת פסיקה נכבדה, וטען כי אין בפסיקה תימוכין למתחם העונש ההולם המבוקש על ידי המאשימה. לטענת הסיגור, גם בהתייחס לעובדות העולות מכתב האישום, לרבות אלימות תוך שימוש בחפץ, כמו במשיכת השיער, עדיין מתחילים מתחמי הענישה במספר חודשי מאסר שבדרך כלל יכול וירוצו בעבודות שירות. הסיגור הגיש פסיקה שלטעמו כוללת מקרים חמורים יותר מהמקרה שלפנינו, לרבות תוך גרימת חבלות הכוללות שברים בצלעות, חתכים בקרקפת וכדומה.

לטענת הסיגור, יש לקבוע מתחם עונש הולם שינוע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בתוך המתחם, עתר הסיגור לגזור את דינו של הנאשם בתחתית המתחם וזאת נוכח שהודה בביצוע העבירה, נטל אחריות, חסך את העדת המתלוננת מתוך רצון לשקם את התא המשפחתי.

לטענת הסיגור, על אף שהמתלוננת הגיעה לבית המשפט הוא בחר שלא להעידה, אולם לטענתו בכוונת בני הזוג לחזור ולהיות ביחד וכי הנאשם עודנו המפרנס של התא המשפחתי.

ביחס לפיצוי, עתר הסיגור להימנע מכך, כיוון שלטענתו מדובר בהעברת כסף מכיס לכיס.

6. הנאשם פנה לבית המשפט, הצטער על מעשיו. לדבריו הוא טעה וזו פעם ראשונה שהוא הרביץ לבת זוגו כיוון שהיה שיכור.

הדין

אופן גזירת הדין

7. בגזירת הדין יש להבטיח קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.

מתחם העונש ההולם לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת-זוג בנסיבותינו

8. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו כלפי אשתו הם שמירה על גופה, בטחונה וחירותה. מדובר בעבירות אלימות בתוך המשפחה, המפרות את יחסי האמון והאהבה בתוך התא המשפחתי, ועמדת הפסיקה היא

להחמיר במדיניות הענישה בעבירות של אלימות בתוך המשפחה, ולהעדיף את עקרונות הגמול לרבות ענישה של מאסרים בפועל [ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007)]; רע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21.1.2013); רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009); ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (12.2.2012)]. ראו גם רע"פ 6191/18 דראושה נ' מדינת ישראל (28.8.2018):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח"

9. בבחינת עצמת הפגיעה בערכים המוגנים יש לבחון את היקף החבלות, ובהקשר זה כתב אישום מתוקן אינו מגלה את היקף החבלות. היקף זה נלמד מתמונות החבלות [2/ת] המלמדות על דם לא מועט בפניה של המתלוננת ובשפתיה, וכן כפי שעולה גם מהמסמך הרפואי [3/ת] המלמד על חבלת פנים, כתף ימין, שפשוים שטחיים במצח ובלחי, חתך בשפה ימנית, שפשוף ורגישות בכתף ימין וכן רגישות מעל הכתף. נכון הוא שראינו לצערנו חבלות משמעותיות יותר, אולם גם חבלות אלו אין להקל בהן ראש. לצד הפגיעה הפיזית, קיימת בוודאי גם פגיעה נפשית ובהקשר זה אכן המעשה הכולל רדיפה אחר המתלוננת, תפיסתה משערה וגרירתה על הרצפה תוך הכאתה במוט ברזל, מלמדים על פגיעה בתחושת הכבוד והביטחון האישי ופגיעה זו הינה משמעותית מאוד בעניינו.

לצד הנזק בפועל, קיים גם נזק פוטנציאלי הנובע מעצם הכעס המופגן בידי הנאשם כלפי המתלוננת ורדיפתו אחריה בנחישות להשיגה ולפגוע בה כשהוא אוחז במוט ברזל.

האירוע החל בזמן שהמתלוננת ישנה כשהנאשם מנצל את מעמדו ויחסיו עם המתלוננת שנתנה בו מבטחה ללא כל התגרות מצדה.

מדובר באירוע מתגלגל שגם אם אירע מספר דקות, עדיין מבחינתה של המתלוננת שנסה על נפשה מפני הנאשם, מדובר באירוע משמעותי וסבורני כי בהקשר זה אכן הפגיעה בערכים המוגנים הינה בעצמה גבוהה.

10. מבחינת מידת האשם, הרי אין לקבל את טענת השכרות שנטענה על ידי הנאשם בשולי דבריו האחרונים. אדרבה, עולה מכתב האישום כי הנאשם הכה את המתלוננת בזמן שישנה באופן מתוכנן, כשהוא אף "מסביר" זאת בכך שהלכה לחנות לקנות מוצרים. הנאשם הבין את מעשיו והראיה לכך היא רדיפתו אחר המתלוננת עד שתפס אותה והמשיך להכותה, הכל תוך ניצול כוחו העודף.

במכלול השיקולים, סבורני כי גם מידת האשם גבוהה.

11. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רב בענישה, שכן אין מקרה אחד דומה למשנהו, אף לא בבחינת עצמת הפגיעה בערכים המוגנים או מידת האשם. עייתי בפסיקה שהוגשה על ידי שני הצדדים.

מצאתי לעגון את הפסיקה הנוהגת ולתת סימנים במקרים הבאים:

ברע"פ 1536/20 אלבז נ' מדינת ישראל (1.3.2020) [הוגש על ידי המאשימה] נדון עניינו של נאשם שתקף בשלוש הזדמנויות שונות את אשתו, ובאחת הפעמים אף איים עליה עם סכין. בשתי הזדמנויות נגרמו לאשה חבלות בדמות שטפי דם. נקבע ואושר מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 7769/14 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.2014) אישר בית המשפט עונש של 12 חודשי מאסר על נאשם

שהורשע בתקיפת בת זוג, איומים והפרת הוראה חוקית.

ברע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (19.11.2012) אושר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהלם באגרופיו בצלעותיה של אשתו וגרם לה לשבר בצלע.

ברע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל** (18.8.2008) אושר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל על נאשם שתקף את אשתו, תפס את ראשה והטיחו בקיר, סחב אותה בשערותיה והכה אותה באגרופים ובבעיטות עד שהתעלפה. נקבע כי העונש אינו סוטה מנורמת הענישה המקובלת בעבירות דומות.

אציין כי פסיקה נוספת שהוגשה על ידי הסניגור אף היא מציגה אישורי ענישה ברף חד ספרתי של חודשי מאסר במקרים דומים ואף חמורים יותר [רע"פ 2602/14 **גובנה נ' מדינת ישראל** (4.5.2014); רע"פ 8833/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2015); רע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.1.2015)].

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 33615-05-13 **גבקבגוב נ' מדינת ישראל** (28.03.2013) נדון עניינו של נאשם שתקף את בת זוגו בכך שאחז בגרונו, דחף אותה לספה, שאל אותה לאן היא הולכת לאחר העבודה וציין שהוא עוקב אחריה. לאחר מכן איים עליה ואמר "מה את הולכת למשטרה להגיד עכשיו? אם כן, אני יהרוג אותך" ואז תקף אותה שוב. נקבע מתחם עונש הולם של 8 עד 20 חודשי מאסר. המקרה שבפנינו חמור יותר כמובן.

בת"פ (ב"ש) 8298-06-17 **מדינת ישראל נ' צרנוב** (30.10.2017) נדון עניינו של נאשם שנדון בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. במהלך ויכוח הוא חבט בפניה ובעט ברגליה ואף איים עליה. בית המשפט (כב' השופט דניאל בן טולילה) סקר את מדיניות הענישה וקבע עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ב"ש) 16838-01-17 **מדינת ישראל נ' יעקובוב** (27.7.2017) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שבעט בגופה וחבט בפניה גם באמצעות אגרוף וגרם לשריטה בלחיה. נקבע מתחם עונש הולם שבין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ב"ש) 1924-02-15 **מדינת ישראל נ' אבו מעיוף** (4.8.2015) נדון עניינו של נאשם שהכה את בת זוגו במקל מטאטא ברגלה. נקבע מתחם שבין 10 ל-28 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ת"א) 26008-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.1.2015) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. נקבע ואושר מתחם עונש הולם שבין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל [בעפ"ג 4445-02-15 אמנם הפחית בית המשפט המחוזי מעונשו של המערער, אך אישר את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום].

בת"פ (ת"א) 29762-04-19 **מדינת ישראל נ' MILKAEL GAVRA** (29.10.2019) נדון עניינו של נאשם שתקף את אשתו תקיפות חמורות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין 9 ל-21 חודשי מאסר בפועל.

12. בשים לב לנסיבות שלפנינו, לעצמת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים ולמידת האשם הגבוהה במקרה דנן, **סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת הדין

13. אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולא הוצג כל אפיק שכזה.

14. הנאשם כבן 28 עוד מעט, לחובתו הרשעה אחת בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והפרעה לשוטר. אין לחובתו הרשעה בעבירת אלימות.

הנאשם נטל אחריות לאחר תיקון כתב האישום וחסך את העדתה של המתלוננת.

אין ספק כי מעצרו של הנאשם מקשה עליו ואני מוכן גם להניח שהוא מקשה גם על המשפחה בפרנסתה. רצונה של

המתלוננת בהקשר זה של שיקום התא המשפחתי בהחלט צריך לבוא במשקל השיקולים, אולם הוא לא הוברר עד דק ולא מן הנמנע כי גם אם היא מבקשת לתת לנאשם הזדמנות, עדיין היא צריכה לבנות מחדש את האמון בנאשם שלא יפגע בה שוב בעתיד. לשם כך גם בית המשפט צריך לתרום תרומתו ולהוסיף כשיקול בתוך מתחם העונש ההולם את הצורך בהרתעת היחיד בהתאם לסעיף 40 בחוק העונשין.

בשיקול כל האמור לעיל, סבורני כי יש לגזור את דינו של הנאשם בחלק הנמוך של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתיתו, **לעונש כולל של 9 חודשי מאסר בפועל.**

יתרת העונש ההולם תהיה בדרך של מאסר על תנאי שהוא חלק מהעונש בגין האירועים דנן, שרק ביצועו יידחה למקרה שהנאשם ישוב על מעשיו. אם לא יחזור על מעשי אלימות, יסלח לו ועונשו המותנה יפקע.

15. באשר לפיצוי, הלכה היא שאין להביא במגוון השיקולים את יכולתו הכלכלית של הנאשם, נוכח שרכיב כספי זה הוא בעל מאפיינים נזיקיים. הפיצוי נושא עמו גם מאפייני חרטה וכפרה ויש בו כדי להשיב לקורבנות העבירה את השליטה והביטחון האישי.

אינני מקבל בהקשר זה את טענת הסניגור כי מדובר ב"העברה" מכיס לכיס. אדרבה, נכון לקבוע פיצוי כזה שייתן בידיה של נפגעת העבירה ולו שליטה מסוימת על הכספים והיא זו שתחליט כיצד לנהוג בהם. בשים לב להיקף הפגיעה במתלוננת, אני אומד את הפיצוי ההולם לסך של 2,500 ₪.

16. רכיב נוסף יהיה רכיב של התחייבות וזאת על אף שאין מדובר במניע כלכלי, אולם עדיין נדרש הדבר לשם הרתעה עתידית של הנאשם. ההתחייבות תהא בסך של 3,000 ₪ שלא לנקוט מעשה אלימות עתידית.

סוף דבר - גזר הדין

17. נוכח כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 9 חודשי מאסר בפועל, שיימנו ממועד מעצרו ביום 18.2.2020.

(ב) 8 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מתום ריצוי מאסרו ובהתאם לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

(ג) 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מתום ריצוי מאסרו ובהתאם לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

(ד) הנאשם יפצה את המתלוננת, ע.ת. 5, בסך של 2,500 ₪. הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2020 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועד תעמוד היתרה לפירעון מידי ויתוספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

(ה) הנאשם יתחייב שלא לעבור עבירת אלימות כלשהי לרבות איומים. ההתחייבות תהא בסך של 3,000 ₪ למשך 3 שנים ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר והיא תוצהר לפרוטוקול.

המאשימה תמסור פרטי ניזוק בתוך 21 יום.

שוברי תשלום יועברו לנאשם באמצעות שב"ס ובכל מקרה חלה על הנאשם חובת התשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום י"ט אלול תש"פ,
08/09/2020 במעמד הנוכחים.
איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

רשמתי בפניי התחייבות הנאשם.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תש"פ, 08/09/2020 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא